

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף יג ע"ב
זריזות לשוב בתשובה

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נֶפֶשׁ כִּי תַחַטָּא אַהֲרָנָא לְקָרָא עַד
שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם, עֵיטָא לְהָאֵי נֶפֶשׁ לְאַזְדַּהְרָא
מִחוּבָהָא, וְתִיתּוּב לְאַתְדַכָּאָה, עַד שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם,
עַד שְׁלֹא יָפוּחַ יוֹמָא דְהָאֵי עַלְמָא, וְיִיתִי הֵהוּא
יוֹמָא תְקִיפָא, דִּיתְבַּע לָהּ מִלְכָּא דִינָא, לְנַפְקָא
מֵהָאֵי עַלְמָא. וְנָסוּ הַצִּלְלִים, דָּא הוּא רִזָּא בֵּין
חֲבֵרָיָא דְקָא אֲמֵרִי, דְבִשְׁעֵתָא דְמַטִּי זְמָנָא דְבֵר נֶשׁ
לְנַפְקָא מִן עַלְמָא, צוּלְמָא דְבֵר נֶשׁ אֲתַעְבֵּר מִנִּיהּ,
הָדָא הוּא דְכִתִּיב עַד שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם, עַד דְלֹא יִנְשׂוּף
יוֹמָא לְנַפְקָא מֵהָאֵי עַלְמָא. וְנָסוּ הַצִּלְלִים, דְאַתְעֵבֵר
צוּלְמָא, יְתוּב קָמִי מְאֵרִיהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, תִּרְיִן צוּלְמִין אֵית לִיהּ לְבַר נֶשׁ
כַּד אִיהוּ בְקִיּוּמִיהּ, חַד רַבְרָבָא, וְחַד זְעִירָא,
דְכִתִּיב הַצִּלְלִים, תִּרְיִי. וְכַד מִשְׁתַּכְּחִי כַחְדָּא, כִּדִּין
הוּא בַר נֶשׁ בְּקִיּוּמִיהּ. וְעַל דָּא, וְנָסוּ הַצִּלְלִים כְּתִיב.
כִּדִּין כְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַסְתַּכְּלָא בְּעוֹבְדוּי, וְלְתַקְנָא לֹון
קָמִי מְאֵרִיהּ, וְיוֹדִי עַלִּייהּ. בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אֲקָרִי רַחוּם וְחַנוּן, וּמְקַבֵּל לְאַיְצוּן דְתַבִּין קָמִיהּ.

לְהַסְתַּכְּלָא בְּמַעֲשָׂיו וְלְתַקְנָם לְפָנֵי אֲדוֹנוּ וְיוֹדֵה עֲלֵיהֶם, מִשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא
רַחוּם וְחַנוּן, וּמְקַבֵּל אֶת אוֹתָם שְׁשָׁבִים לְפָנָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נֶפֶשׁ כִּי
תַחַטָּא, חֲזַרְנוּ לְכָתוּב עַד
שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם. הַעֲצָה לְנֶפֶשׁ
הַזֹּאת לְהַזְהֵר מִחַטָּאֵיהּ וּתְשׁוּב
לְהַטָּהֵר - עַד שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם,
עַד שְׁלֹא יָפוּחַ הַיּוֹם שֶׁל
הָעוֹלָם הַזֶּה וַיָּבֵא אוֹתוֹ הַיּוֹם
הַקָּשָׁה שֶׁיִּתְבַּעֲנָה הַמַּלְאָךְ דִּין
לְצֵאת מִהָעוֹלָם הַזֶּה. וְנָסוּ
הַצִּלְלִים - זֶהוּ סוּד שְׁאוּמְרִים
בֵּין הַחֲבֵרִים, שְׁבִשְׁעָה
שְׁמַגִּיעַ זְמָנוֹ שֶׁל אָדָם לְצֵאת
מִן הָעוֹלָם, צֶלֶם הָאָדָם מְעַבֵּר
מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב עַד שְׁיַפּוּחַ
הַיּוֹם, טָרָם שְׁיִנְשָׁף הַיּוֹם
לְצֵאת מִהָעוֹלָם הַזֶּה. וְנָסוּ
הַצִּלְלִים, שְׁיַעֲבֵר הַצֶּלֶם,
יָשׁוּב לְפָנָי רַבּוֹנוּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, שְׁנֵי
צִלְמִים יֵשׁ לְאָדָם כְּשֶׁהוּא
בְּקִיּוּמוֹ, אֶחָד גָּדוֹל וְאֶחָד
קָטָן, שְׁכָתוּב הַצִּלְלִים, שְׁנַיִם.
וְכִשְׁנִמְצָאִים כְּאֶחָד, אִזִּי
הָאָדָם בְּקִיּוּמוֹ. וְעַל זֶה כְּתוּב
וְנָסוּ הַצִּלְלִים. אִזִּי צָרִיךְ אָדָם

שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא

וְזָהוּ הוּא עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים, דְּכִיּוֹן
 דְּאֵינוֹן צְלָלִים מִתְּעַבְרָן מִצִּיָּה, וְאִיהוּ תְּפִיס
 בְּקוֹלָרָא, תְּשׁוּבָה הִיא אֲבָל לָא מְעַלְיָא כָּל כַּף
 כְּזִמְנָא דְקָאִים אִיהוּ בְּקִיּוּמִיהּ. וְשַׁלְמָה מְלָכָא
 אֶכְרִיז וְאָמַר, ^(קהלת יב) וְזָכוֹר אֶת בּוֹרְאֶךָ בְּיָמֵי
 בְּחֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הַרְעָה וְגו'.

וְעַל דָּא עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם, דְּבַעֵי בְרַ נָשׁ לְאַתְקַנָּא
 עוֹבְדוֹי. דְּכִד מָטוֹן יוֹמוֹי לְאַסְתְּלָקָא מִן
 עֲלָמָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא תוֹהֵא עָלֶיהָ, וְאָמַר,
 וְנִפְשׁ כִּי תַחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים, וְהָא אוֹמִינָא
 לָהּ בְּאוֹמָאָה דְשָׁמִי דְלֹא לְשַׁקְרָא בִּי, וְאַסְתְּהִידִית בְּהַ
 כִּד נַחֲתַת לְעֲלָמָא, וְהוּא עַד וְדָאִי, מִכַּפָּה זְמַנִּין
 דְּאַסְתְּהִידִית בְּהַ, לְנִטְרָא פְּקוּדֵי. בְּגִין כַּף הוֹאִיל וּפְר
 נָשׁ הוּא עַד, בְּשַׁעֲתָא דִּיתוּב קָמִי מְלָכָא, אוּ רָאָה
 אוּ יָדַע. אוּ רָאָה, אֵינוֹן חוֹבִין דְּעַבְד וְאַסְתְּכַל בְּהוּ.
 אוּ יָדַע בְּבִירוֹרָא דְמִלָּה דְעַבְר עַל פְּקוּדָא
 דְּמֵאֲרִיָּה, אִם לֹא יִגִּיד, אִם לֹא יוֹדֵי עָלֶיהוּ קָמִי
 מֵאֲרִיָּה ^(מה כתוב) כִּד יִפּוֹק מֵהָאִי עֲלָמָא, וְנִשָּׂא עֲוֹנוֹ.
 וְכִד יִשָּׂא עֲוֹנוֹ, הֵיאֵךְ פִּתְחִין לִיָּה פִתְחָא, וְהֵיאֵךְ
 יָקוּם קָמִי מֵאֲרִיָּה, וְעַל דָּא נִפְשׁ כִּי תַחַטָּא כְּתִיב.

הַדְּבַר שֶׁעָבַר עַל מִצְוֹת רְבוּנוּ. אִם לֹא יִגִּיד - אִם לֹא יוֹדֵה עָלֵיהֶם לְפָנַי רְבוּנוּ ^(מה כתוב) כְּשִׁיבָא
 מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְנִשָּׂא עֲוֹנוֹ, וְכִשִּׁישָׂא עֲוֹנוֹ, אֵיךְ יִפְתָּחוּ לוֹ פֶּתַח וְאֵיךְ יַעֲמֵד לְפָנַי רְבוּנוּ, וְעַל
 זֶה נִפְשׁ כִּי תַחַטָּא כְּתוּב.

וְזָהוּ עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
 הַצְּלָלִים, שְׁכִיּוֹן שְׁאוֹתָם
 צְלָלִים עָבְרוּ מִמֶּנּוּ וְהוּא
 תְּפִיס בְּקוֹלָר, זֶה תְּשׁוּבָה,
 אֲבָל לֹא כָּל כַּף מְעַלָּה כְּמוֹ
 בְּזִמְן שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ.
 וְשַׁלְמָה הַמֶּלֶךְ מְכַרִּיז
 וְאָמַר, ^(קהלת יב) וְזָכוֹר אֶת
 בּוֹרְאֶיךָ בְּיָמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ עַד
 אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הַרְעָה
 וְגו'.

וְעַל זֶה עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם,
 שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְתַקֵּן מַעֲשָׂיו.
 שֶׁכְּשֶׁמִּגִּיעִים יָמָיו לְהַסְתַּלֵּק
 מִהָעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 תוֹהֵא עָלָיו וְאָמַר, וְנִפְשׁ כִּי
 תַחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים,
 וְהֵרִי הַשְּׁבַעֲתִי אוֹתָהּ
 בְּשָׁבוּעָה שֶׁל שְׁמִי שֶׁלֹּא
 לְשַׁקֵּר בִּי, וְהַעֲדַתִּי בְּהַ
 כְּשִׁירְדָה לְעוֹלָם, וְהוּא עַד
 וְדָאִי, מִכַּפָּה פְּעָמִים שֶׁהַעֲדַתִּי
 בְּהַ לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי. לְכֹן,
 הוֹאִיל וְהָאָדָם הוּא עַד,
 בְּשַׁעֲהַ שֶׁיִּשׁוּב לְפָנַי הַמֶּלֶךְ -
 אוּ רָאָה אוּ יָדַע. אוּ רָאָה
 אוֹתָם חֲטָאִים שֶׁעָשָׂה
 וְהַתְּבוּנָה בָּהֶם. אוּ יָדַע בְּבִירוֹר